

Sentencja

- 1) Artykuł 61 akapit pierwszy i art. 71 ust. 1 akapit pierwszy dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, zmienionej dyrektywą Rady 2007/75/WE z dnia 20 grudnia 2007 r., należy interpretować w ten sposób, że odesłanie do „jedn[ej] z procedur lub sytuacji, o których mowa w art. 156” owej dyrektywy, obejmuje wolne obszary celne.
- 2) Artykuł 71 ust. 1 dyrektywy 2006/112, zmienionej dyrektywą 2007/75, należy interpretować w ten sposób, że usunięcie towaru spod dozoru celnego w wolnym obszarze celnym nie prowadzi do wystąpienia zdarzenia powodującego powstanie zobowiązania podatkowego, a podatek od wartości dodanej od przywozu nie staje się wymagalny, jeżeli towar ów nie wszedł do obrotu gospodarczego Unii Europejskiej, czego ustalenie należy do sądu odsyłającego.
- 3) Artykuł 71 ust. 1 akapit drugi dyrektywy 2006/112, zmienionej dyrektywą 2007/75, należy interpretować w ten sposób, że jeżeli dług celny powstaje na mocy art. 203 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny, zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 1791/2006 z dnia 20 listopada 2006 r., i jeżeli ze względu na okoliczności sporu w postępowaniu głównym wykluczone jest, że dług ten skutkuje powstaniem zobowiązania w zakresie podatku od wartości dodanej, nie można zastosować art. 204 tego rozporządzenia jedynie w celu uzasadnienia zdarzenia powodującego powstanie zobowiązania do zapłaty tego podatku.

⁽¹⁾ Dz.U. C 90 z 7.3.2016.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 8 czerwca 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge – Belgia – Maria Eugenia Van der Weegen, Miguel Juan Van der Weegen, Anna Pot, działająca w charakterze następcy prawnego zmarłego Johannesesa Van der Weegena, Anna Pot/Belgische Staat

(Sprawa C-580/15) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 56 TFUE — Artykuł 36 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym — Przepisy podatkowe — Podatek dochodowy — Zwolnienie podatkowe dla odsetek wypłacanych przez banki spełniające określone przesłanki ustawowe — Dyskryminacja pośrednia — Banki z siedzibą w Belgii oraz banki z siedzibą w innym państwie członkowskim)

(2017/C 249/08)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Maria Eugenia Van der Weegen, Miguel Juan Van der Weegen, Anna Pot, działająca w charakterze następcy prawnego zmarłego Johannesesa Van der Weegena, Anna Pot

Strona pozwana: Belgische Staat

Sentencja

Artykuł 56 TFUE oraz art. 36 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym z dnia 2 maja 1992 r. należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one obowiązywaniu krajowych przepisów takich jak będące przedmiotem postępowania głównego, wprowadzających krajowy reżim zwolnienia podatkowego, w zakresie, w jakim, jakkolwiek reżim ów znajduje jednolite zastosowanie do dochodów z depozytów oszczędnościowych uzyskiwanych w instytucjach świadczących usługi bankowe z siedzibą w Belgii lub w innym państwie członkowskim Europejskiego Obszaru Gospodarczego, ustanawia on warunki dostępu do belgijskiego rynku bankowego względem usługodawców z siedzibą w innych państwach członkowskich, czego zbadanie należy do sądu odsyłającego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 38 z 1.2.2016.